

Hadak

Útján

Bajtársi Híradó

A Magyar Harcosok Bajtársi Közösségének tájékoztatója

LXXV. évfolyam

2024. április-június

584. szám

**Simonyi László volt MHBK kp. vez. (szül. 1933. január 6)
visszaemlékezése 2024 tavaszán: Az olasz király látogatása Budapesten –
ahogy én láttam**

Egyszer volt, tudjuk hol volt... Nagyon régi időkre térek vissza, amikor csak egy ötéves kisfiú voltam. Azt hiszem 1938 tavasza volt, amikor édesanyám szépen felöltöztetett, az akkor még igen új burberry kabátot is reámadta, ami olyan egyenruha kinézésű, övvel ellátott felsőkabát volt, s ezért nagyon szerettem. Elindultunk a Rottenbiller utcai lakásunkból a felvonulást megnézni. Jó hosszú gyaloglás volt, s én már nagyon izgatott voltam, mert tudtam, édesapám mielőtt reggel az Igazságügyibe munkába indult, mondta, hogy nagy díszfelvonulás lesz az Andrássy úton. Ott lesz nemcsak a vizitelő olasz király őfelsége, hanem a kormányzó úr, vitéz nagybányai Horthy Miklós, az otrantói hős is. Végre odaértünk... Nagy tömeg volt már, a díszbe öltöztetett magyar katonazenekar fújta a lekesítő indulókat, én pedig nem figyelve édesanyám szavaira, hogy maradjak mellette, dehogy, hanem átfurakodtam magam egészen a díszes kötéllel jelzett első sorba, s oda kerültem az árpádsisakos, fehérkesztyűs rendőr mellé, aki a kötélt előtt állt. Odaszólt, "Vigyázz kisfiú, nehogy átmásszál a kötélt alatt!", de azért rám is mosolygott. Elég messze balfelől láttam felállítva egy honvéd egység első tömött sorát, s előtte a zászlótartó egységet, azok előtt pedig három fényes csizmás tisztet kivont karddal állni, s tudtam, hogy a díszfelvonulási parancsot várták.

Én is azt suttogtam elég hangosan, "Gyerünk már! Kezdjétek!" S végre egy díszlépésben az emelvény elé menetelt három, tisztekből álló egység, s mondtak valamit, amit én nem

**Hadak Útján Bajtársi Híradó -
A Magyar Harcosok Bajtársi Közösségének
tájékoztatója. Indult 1949 áprilisában
Ausztriában ill. Bajorországban, "MHBK
Központi Tájékoztató" címen.
Az MHBK-t alapította Zákó András m.kir.
vezérőrnagy Innsbruckban ill. Klagenfurtban
1947-48-ban.**

**World Federation of Hungarian Veterans
Official Review, Quarterly Periodical**
Megjelenik negyedévenként, ISSN 0847-2599
Kiadó és szerkesztő/Publisher and Editor: Dr.
Tóth Gergely, MHBK központi vezető
Nyomda/Printing: Terc, Budapest
Pénztáros és elosztó: Borbás Erzsébet

A szerkesztő levelezési címe:

Dr. Tóth Gergely

801 S. Federal Hwy., #205

Pompano Beach, FL 33062, USA

Email: hadakutjan@yahoo.com

Az emailben továbbított gépelt anyagot kérjük
sima word-formátumban elküldeni, egyébként nem
tudjuk garantálni a megjelenítést.

**Kérünk minden címváltozást is a fenti
emailcímen bejelenteni.**

**Minden lapfenntartási hozzájárulást, Zrínyi
Alap járadékot kérünk az alábbi címekre
kiállítani, lehetőleg USA dollárban:**

1. USA/Kanada csekken: egyelőre
Gergely Toth névre kiállítva, a szerkesztő
címére postázva (a Memo-ba: MHBK)

2. Banki átutalással az USA-ból:

Routing nr. [for Wire transfers]: 021000021

Account nr.: 638360377

(Routing nr. [for ACH transactions]: 267084131)

3. Banki átutalással máshonnan:

Swift code: CHASUS33

Account nr.: 638360377

(JPMorgan Chase Bank, 383 Madison Ave., New
York, NY 10017)

Utalások Kanadán belül: l. a 6. oldalon

Beküldött kéziratokat és fényképeket nem
őrünk meg és nem küldünk vissza. A
szükséges javítás és a rövidítés jogát
fenntartjuk. A névvel aláírt cikkek nem
feltétlenül tükrözik a szerkesztő és a kiadó
álláspontját, s azokért mindenkor a cikkíró
felelős. Folyóiratunkban megjelent írásokat –
a szerző és lapunk megnevezésével – más
újságok és honlapok szabadon átvehetik.

Lapzárta:

Márc. 1, jún. 1, szept. 1, ill. november 25.

Az időről-időre fellépő helyhiány kapcsán
megértésüket kérjük, amennyiben lehet, a
beküldött anyagot a következő számokban
közöljük.

A tartalomról:

-Az emigrációs csoportok hírei

-Magyaródy Szabolcs: Naplótöredék 1944-ből

-Megemlékezések, programok a tavasz folyamán

-Halálhírek, méltatások, rövid hírek, levelek

hallottam, mert elég messze voltak, s a kormányzó úr válaszolt nekik, mire ezek a tisztek hátraarcot csináltak s visszamentek eredeti helyükre. Egy perc múlva felharsantak a kürtök balfelé, s a rendőr mellettem vigyázállásba merevedett. Messziről hallottam a harsányan kiadott parancsot, "Díszszázad előre... Indulj!" S megmozdult az az egész honvédszázad... Kétszáz szöges bakancs lendületesen vágta az előremenetelt. S mikor közel értek a díszemelvényhez, jött az új parancs az élen menetelő századostól, "Dízlépésben... utánam... Indulj!" S szinte megremegtem, ahogy a szöges bakancsok odavágódtak az Andrássy útra...

De szép volt... A századparancsnok és tisztjeinek kardjai cifrás szalutálással villantak a pontos formába... A honvédek sisakos fejei egyszerre fordultak Jobbra nézz-be, s tartották ezt, míg harsant a kürt, továbbítva a parancsot, hogy a sisakos fejek újra előre nézhetnek.

Én is akkor abba hagytam a vigyázban állást. Kisebb csend jött, a dízlépés abbamaradt. S mikor előrenyújtottam a fejemet, hogy lássam, mi lesz, akkor láttam a tízlovas első sorát a díszben ragyogó magyar huszárszázadnak. Riogtak a kürtök, villant a vezérlő százados fényes kardja, és hallatszott harsogó parancsa: "Huszárok lépésben... előre!" S mikor az emelvény elé érkeztek, szólt a kürt, majd a harsogó parancs: "Kard ki kard! Karddal tisztelegj!" S a kürtök harsogták a kísérő jelzést.

De ami a leggyönyörűbb volt: kétszáz kard egyszerre villant ki a hüvelyekből, s az a villanó szisszenés még ma is a fülemben csendül, 86 év távlatából is. Csukott szemeimmel is látom a kétszáz kardot villantva tisztelgő huszár honvédeinket, akik mind úgy néztek ki, mintha Csaba vezér hadai volnának, vágatva Hazánk védelmére... Akkoriban én még arról álmodoztam, hogy majd egyszer én is a Ludovikán kapom meg a tiszti kinevezést. De az élet aztán máshogy hozta.

Hát erre én így emlékezem a messzi Chicagóból 2024-ben.

Részletek Dobozy István, az MHBK Délausztráliai „Zákó András” főcsoportja vezetője, az MHBK központi vezetőjének ausztráliai helyettese, a Szent László Társaság (1861) és Rend ausztráliai törzsszéktartója jelentéseiből Adelaide-ből, a helyi MHBK Értesítő 2024 április-júniusi számából, kivonatolva:

Tisztelt Bajtársak!

Március 13.-án a szerdai Karitás ebéden megemlékeztünk az 1848-49-es eseményekről. A Dél-Ausztráliai Magyar Egyesületek Szövetsége március 17.-én egy jól megszervezett műsor keretében tartotta a megemlékezést a Dél-Ausztráliai Magyar Református Egyház termében.

A magyar hősök emlékünnepét május utolsó vasárnapján tartja a Magyar Nemzet. Klubházunk hiánya miatt (az újjáépítési idején) megemlékezésünket szintén a Karitás ebédjén rendezzük május 29.-én. Az ebéd után az ünnepi virágcsokrot átvisszük a Regnum Mariánum magyar katolikus egyházközség udvarán lévő „Drága Magyar Föld”-et ábrázoló emlékműhöz, további tiszteletadásra elődeinknek, akik életüket áldozták a békéért, családért, Hazánkért - a Drága Magyar Földért. Legyen ez nekünk megnyugtató életünk küzdelmeire és adjunk hálát azért, hogy mindig voltak, akik törődtek sorsunkkal.

Az emlékmű felirata:

Drága Magyar Föld!

Ezen emlékmű az őseink által alapított magyar hazánkra emlékeztet itt, Ausztráliában. A kiemelkedő drága magyar föld ugyanakkor az örök hazánk felé, Isten országára irányítja a figyelmet. Továbbá az emlékmű belsejében elhelyezett időkapszula tartalmazza mai értékeinket és üzenetünket a jövő nemzedékek számára, hogy megfelelő időben feltárják ezeket. Erősítse mindez őket Istenbe vetett hitükben és egymás iránti szeretetükben.

Az emlékművet állították és felavatták a Dél-Ausztráliában lévő magyar egyházak és egyesületek. Adelaide, 2014 január.

„A Szeretet zászlaja” zászlónk otthona szintén a Regnum Mariánumban van az oltár bal oldalán. Közösségeink rendezvényein ez a vándorzászló 2009 óta üzeni a szeretet fontosságát. Életünk célja: *Szeretben élni* melynek közepén nem az *ember*, hanem az *Isten*, nem az *én*, hanem a *mi* áll. Életet kaptunk, küldetésünk van. Keresztény hitünk gyakorlása elvezet minket arra, hogy szeressük egymást.

Magyaródy Szabolcs (Hamilton, Ontario): Naplótöredék 1944-ből

A 160-as számú cserkészcsapat egyik rajának tagjai, majd minden héten összejöttünk egy pár pohár italra. Hatan egy olyan társaságnak is tagjai voltunk, akik a HM egyik Veres vagy Vörös nevű ezredesének a szervezésében vártuk az angolszász ejtőernyősök megjelenését, hogy kalauzoljuk őket a kijelölt helyekre. Ebben a piaristák egyetemista cserkészei is részt vettek. Veres Gabi barátunk lakásán, a Halász utca sarkán szoktunk találkozni, megbeszélni az új híreket.

1944. október 14-én este az Úri utcai Gyulai vendéglőben iszogattunk a 160-asokkal. Ezt ma már hiába keresnénk, mert a pincéig lebombázták '45-ben. Ma egy modern üzlet és lakóház van a helyén, a Hadik-szobor baloldalával szemben. Azon az estén is megindultunk az akkoriban még a Halászbástya utolsó északi körbástyáján álló Juliánus-szobor felé, hogy kezefogjunk Gerhardusszal, ugyanis a páter keze pont megfelelő magasságban volt a parolázásra. Persze nem mi voltunk az egyetlenek, akik nevetgélve sorban szép fényes sárgára csiszoltuk e bronz kezét.

Még a Szentháromság szobor elé sem értünk, amikor egy kétmotoros repülőgép zúgott el a Mátyás templom tornya felett. Teljes sötétség volt ugyan, de a sormotorok kipufogó fényénél láttuk, hogy röpcédulákat szór. Keresésre indultunk, de akkor nem találtunk egyetlen sem.

Kissé nyomott hangulatban járultunk a kézfogásra Gerhardusshoz. Éreztük, hogy valami van a levegőben...

Ez a hangulat megdöbbenéssé fokozódott, amikor elbucsúzván a Széll Kálmán tér felé igyekvőktől, hárman a Gránit lépcső felé vettük utunkat. A lejárathoz érkezve négy vagy öt német egyenruhás katonatisztet láttunk, akik a félig elsötétített gázlámpa fényudvarában álltak. Hirtelen elhallgattak. Egy hangot sem szóltunk, amíg legalább félúton voltunk a lépcsőn lefelé. Hallótávolságon kívül, egyszerre szólaltunk meg: "Ez Skorzeny volt!"

Nem tévedtünk, hiszen ennek a vakmerő SS-tisztnek a képe napokig az újságok oldalain volt látható, amikor Mussolinit kirepítette Gran Sasso-i fogságából.

Találgattuk, miért van ez itt? Kit akar innen is "kirepíteni"?

Később persze beigazolódott, hogy ő működött közre Horthy kormányzó fiának elfogásánál is.

Másnap, október 15-én beolvasták Horthy Miklós kormányzó bejelentését, miszerint a Szovjetunió elleni fegyveres ellenállás beszüntetésére adott parancsot a Honvédségnek...

A 99 éves, Európa-díjas újságíró, öregcserkész visszaemlékezése, beküldte 2024 márciusában.

Hozzájárulások utalása Kanadán belül

Kedves kanadai Bajtársak és Olvasóink, kérjük hozzájárulásait az alábbi két módon továbbítani Torontóba. Előre is köszönjük!

1. A hagyományos módon sima csekken, Hungarian Veterans' Association névre kiállítva, s torontói segítőnk, Forrai Levente címére küldve: 26 Spruce Ave., Richmond Hill, ON L4C 6W1

2. Ún. e-transferrel, mely esetben nincsen banki levonás. Ha szükséges, gyerekek, unokák segíthetnek az idősebbeknek. Ehhez mindössze a lenti emailcímre van szükség.

Az utalás módja: "An e-transfer can be completed via online banking. If your member doesn't do online banking then an option is for them to give the funds to their kids who use online banking and they can complete the e-transfer. E-transfers are to transfer funds within Canada (between Canadian banks). For this, the sender doesn't have to know with which bank you bank, or any account numbers. In order to send an e-transfer, the client should go to their online banking and press "transfer", choose the e-transfer option, and for the first time "add a recipient", i.e. add your association's email address, leventef@primus.ca. Once they have entered this email, they can key in the amount and a reason why they are sending the funds, e.g. 'donation'".

Megemlékezés a magyar hősekről Buenos Airesben

Kedves Olvasónk, Benedek Lászlóné Micsinay Mária, a Buenos Aires-i Magyar Református Egyház főgondnoka küldte be dr. Kveck Péter József rendkívüli és meghatalmazott nagykövet beszédét, mely Buenos Airesben hangzott el Hősök Napján, a chacarita-i német temető magyar emlékhelyén, ahol az argentinai magyarság 1957 óta minden évben megemlékezik hőseinkről.

Tisztelt ünneplő Honfitársaim, kedves Vendégek!

A magyar hősök emlékünnepét május utolsó vasárnapján tartják azokra a magyar katonákra és civilekre emlékezve, akik az életüket áldozták Magyarorszáért. 1917-től emlékezünk hivatalosan a magyar hősookról. Budapesten a Hősök tere emlékműve karként öleli körül a Hősök Emlékkövét a honfoglaló vezérek szoborcsoportja előtt, amelyet rendszeresen megkoszorúz Argentína magyarországi nagykövete is.

A magyar történelem küzdelmekkel teli évszázadai tele vannak hősökkel. Nőkkel és férfiakkal. Nemzeti hősökkel, példaképekkel, akik előtt nem egyszer Európa is fejet hajtott. Hunyadi János és kereszteseinek nándorfehérvári győzelmére ma is emlékeztet nem csak minket, hanem a teljes keresztény világot a déli harangszó. De említhetnénk Zrínyi Miklóst, Kossuth Lajos 1848-as honvédeit, Batthyány Lajost, vagy a nálunk kevésbé ismert Szent Hedviget, nagy Lajos királyunk lányát, aki a testvéri Lengyelország népét kápráztatta el tetteivel. De sajnós, még ők együtt is kevesek lettek volna, hogy megmaradjon a magyar nemzet.

Ott vannak azok a hős nők és férfiak, akik a legválságosabb időben is, háborúban, nélkülözésben és nyomorban is teljesítették azt, amit kötelességük megkívánt: védtek, szolgálták családjukat, küzdöttek gyermekeikért, vagy a háborúk után tégláról téglára felépítették újra és újra a magyar városokat. Minden század tele van velük. A 20. században is számtalanszor volt szükség hősiességükre: a világégések alatt, az újjáépítés idején, az 1956-os pesti srácok, lányok és fiúk, majd az 1989-es rendszerváltók.... De még ez sem lenne elég a magyar nemzet, a magyar világnemzet megmaradásához!

Önöket, kedves barátaink, a rendszerváltoztatás előtti időkben “gyávának, megfutamodóknak, disszidenseknek” nevezte a kommunista propaganda. Mi, ma 2024-ben a magyar világnemzet megalapítóinak, honfoglalóknak tartjuk Önöket. Olyan mindennapi hősoeknek, akik elindultak nincstelenül egy ismeretlen világba, nyelvismeret nélkül, ingóság nélkül, a visszatérés reménye nélkül. Olyan emberek, akik megőrizték a magyar kultúrát és nyelvet évtizedeken keresztül, várva a hazatérés pillanatát, a kommunizmus végét. Több mint négy évtizedig kellett várni erre. Ezalatt itt, a diaszpórában maradt fenn a magyar cserkészlet, a magyar nyelvű szabad szellemi alkotás. Itt vonultak tízezrek az utcára, amikor otthon kitört az 1956-os forradalom, innen nyújtottak támogató kezet, amikor Magyarországra visszanyerte szabadságát 1989-ben.

Meg kell emlékezni a magyar diaszpóra hőseiről is. Azokról, akik évtizedek óta szeretettel, de lemondások és áldozatok árán őrzik a magyar kultúrát. Akik minden szabadidejükben téglát égettek, magyar iskolákat, magyar egyesületeket építettek, ha kellett, templomot emeltek a semmiből. Akik életük legtöbb hétvégéjét a magyar házakban töltik Argentína-szerte, akik a könnyű beolvadás és felejtés helyett a - néha családi konfliktusokat is okozó - küzdelmes megmaradást választották. Ők azok, akik ma is, ha külföldön politikai vagy kulturális értelemben bántják a magyart, kiállnak nemzettársaik mellett, és felemelik szavukat.

Igen, eltelt több mint 100 év azóta, hogy az első magyar telepések megérkeztek Argentínába. Itt kialakult egy saját argentinai magyar történelem. Saját történelem saját hősokekkel, akik egyben a teljes magyar nemzet hősei is!

Emlékezzünk közös hőseinkre! És merítsünk erőt és példát belőlük, mert hősoekre mindig szükségünk lesz a történelemben.

Isten éltesse Argentína magyarságát! Isten, áldd meg a magyart!

lovag Kenyeres Dénes nyá. alezredes: Március 15-én szoboravatással és koszorúzással emlékeztünk Kecskeméten a 176 évvel ezelőtti eseményekre

A hírös városban 2024. március 15-én a Katona József Könyvtár előtti téren szoboravatással kezdődött a hagyományos ünnepség. Lakatos Pál Sándor Munkácsy-díjjal kitüntetett szobrászművész *Jel* című alkotását leplezték le ünnepélyes keretek között.

Szemereyné Pataki Klaudia polgármester beszédében kiemelte, hogy a szobrok és emlékművek az örökkévalóságnak készülnek. Fontos, hogy ezek a jelek és művek emlékeztessék az utódainkat a hazaszeretetre, a ránk hagyott örökségre: szeretni és védeni hazánkat, Magyarországot. 1848. március 15-én, azon a szent napon szinte minden megváltozott, és a történelem kereke jó irányba fordult. A nehéz idők akkor is és azóta is hősokeket szültek. 1848-ban megszületett hazánkban a parlamentáris demokrácia. Büszkéek lehetünk arra is, hogy e városban is tanult kisdíákként a legnagyobb magyar költő, Petőfi Sándor. Az emlékezés és ünnepség a Városháza előtt álló Kossuth szobornál folytatódott, ahol a kokárdát viselő sokaság teljesen betöltötte a teret. A Himnuszt követően Bencsik Dávid, a Katona József Gimnázium tanulója elszavalta a *Mi városunk, Kecskemét* c. saját versét. A színpadon a szereplők verseket szavaltak, énekeltek és táncoltak. A műsort összeállította és rendezte Barta Dóra, a Hírös Agora igazgatója.

A Szózat után a jelenlévő szervezetek, pártok és egyesületek képviselői elhelyezték a megemlékezés virágait. A város vezetése nevében a polgármester, a Bács-Kiskun vármegyei Önkormányzat képviseletében dr. Mák Kornél, a Történelmi Vitézi Rend nevében vitéz Tiszavölgyi István törzskapitány, a Honvéd Hagyományörző Egyesület Kecskeméti Területi Szervezete és az 1956 Magyar Nemzetőrség kecskeméti parancsnokság képviseletében pedig lovag Kenyeres Dénes és Rózsa Zoltán helyezte el a koszorút. Az ünnepi rendezvényen közreműködtek a Kiskun Huszár és Honvéd hagyományör Egyesület egyenruhás tagjai is.

Kecskeméten még több helyszínen is emlékeztettek és koszorúztak a forradalom évfordulóján. Március 14-én a Petőfi-városban álló Petőfi szobornál, illetve a Noszlopy Gáspár Parkban lévő Noszlopy-emlékműnél. Ünnepi beszédek és szavatok hangzottak el, majd koszorúzás következett.

A HOHE Kecskeméti Területi Szervezetének a tagjai a Köztemetőben lévő 48-as parcellában nyugvó 1848-49-es honvédek és 48-as közszereplők síremlékénél végeztek takarítást. Nemzeti színű szalagot kötöttek a márványoszlopokra, mécsest gyűjtöttek. E sorok írója pedig felidézte az ott nyugvó hősokeket, Hajagos Illés 48-as polgármester, László Károly, Lestár Péter honvéd századosok, Galambosi Kiss József honvéd hadnagy, Muraközy János gerillakapitány, Horváth Döme 48-as képviselő, népfelkelési biztos, és Batka Gáspár, a 100 éves korában elhunyt utolsó kecskeméti 48-as honvéd életútját és a közelebi

munkásságát.

A Kecskemét- Hetényegyháza Nyíri erdészházban lévő 48-as Emlékháznál is tartottak megemlékezést és koszorúzást. Szemereyné Pataki Klaudia polgármester köszöntötte a megjelenteket, végül a résztvevők pedig megtekintették a 48-as Ereklye Múzeumot.

Emlékezés a márciusi forradalomra Mosonmagyaróváron

Beküldte Guba István ny. ezredes

Monostoryné Szelezcky Gabriella tanárnő (Budafok): „A haza minden előtt”

Nekünk magyaroknak gyakran kellett megküzdenünk a szabadságunkért, megmaradásunk alapjáért. Sokan adták már az életüket az egyszerű emberektől az ország nagyjaiig a nemzetért, a hazáért. 1848-49-ben pedig a közlegénytől egyenesen a miniszterelnökig.

Múltjában és annak hőseiben él nemzetünk mai szabadsága. Történelmünk körbevesz bennünket a mindennapokban is, de kiemelkedővé válik jeles napjainkon, nemzeti ünnepeinken. Természetesnek vesszük, hogy a dolgok olyanok, amilyenek, s el is felejténénk, ha nem emlékeznénk, hogy mindez nem magától termett, emberek alkották, tettek érte.

László Gyula professzor írta: *„Emberek vagyunk, akik élünk a múltunkkal anélkül, hogy tudnánk, mennyi ősünk élete, tapasztalata, tehetsége vesz körül minket.”*

Itt Nagytétényben, az 1815-ben Szegeden született Zambelly Lajos huszár ezredesre emlékezve köszönhetjük meg az 1848-49-ben hazánk szabadságáért küzdőknek, amit tettek. A 4. Sándor huszárezred

katonája, aki a honvédsereg ezredesi fokozatáig vitte, az időskori nyugalmat ott kereste, ahol egyik csatáját is vívta 1849 januárjában a Vilmos huszárok kötelékében. Hányszor idézhette fel az idős magyar huszár a csata zaját, a bajtársak küzdelmét, a kardok összecsendülését, a lovasroham dübörgését. Félte őrizgette emlékeit, egyenruháját, kinevezési okmányait, a Magyar Katonai Érdemrend ideiglenes III. osztályú érdemjelét – a Bem-féle koszorút, melyet 1849. április 14-én a hadügyminiszter, Mészáros Lázár adományozott számára. Azon az emlékező napon, amikor Magyarország kikiáltotta oly vágyott függetlenségét, szabadságát.

De azon biztosan nem gondolkodott egy percig sem, hogy érdemes volt-e küzdeni. S ha szükség lett volna rá, az öreg huszár talán ismét lóra ült volna, ha hazája ezt kéri tőle. A 20. század első évében, 1901. február 6-án távozott, egy olyan század kezdetén, amelyben népünknek újra és újra meg kellett küzdenie a szabadságáért, megmaradásáért.

A felejtés az élet törvénye, de megemlékezéseink megállítanak egy rövid időre, hogy megköszönjük, amit kaptunk. Ebben állít elénk példaképet Zambelly Lajos sorsa és személye, hogy sohase feledjük el a Himnuszunk írójának, Kölcsey Ferencnek híres sorát, mely ma is éppúgy aktuális, mint születése pillanatában: „A haza minden előtt”

---

lovag Kenyeres Dénes nyá. alezredes: Emlékezés és koszorúzás II. Rákóczi Ferenc tiszteletére

Kecskeméten már több mint tíz éve, hogy rendszeresen megemlékezünk a vezérlő fejedelem születésnapjáról.

II. Rákóczi Ferenc 1676. március 27-én született a Zemplén vármegyei Borsi kastélyban. 2015 óta a szabadságharc vezetőjének a születésnapja II. Rákóczi Ferenc Emléknap. Ezen a jeles napon, a határainkon innen és túl ünnepeket, megemlékezéseket tartanak a közös történelmi múlt és a nemzeti összetartozás jegyében. Kecskeméten a II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola március utolsó napjaiban Rákóczi Hetet szervezett a névadó tiszteletére, melynek keretében különböző kulturális, sport és szórakoztató vetélkedők színesítették a programot. Március 23-án pedig az iskola diákjai végigvonultak a Rákóczi úton, és megkoszorúzták a Rákóczi domborművet.

A Honismereti Szövetség és a Honvéd Hagyományőrző Egyesület területi szervezetei közös szervezésben, 2024. március 27-én megemlékezést és koszorúzást tartottak a Rákóczi domborműnél. Székelyné Kőrösi Ilona, a Honismereti Szövetség megyei elnöke köszöntötte a megjelenteket. Felkérte e sorok íróját ünnepi beszédének a megtartására. Kenyeres alezredes emlékeztette a megjelenteket, milyen fontos az ilyen közös program, dicső múltunk hagyományainak

őrzése és továbbadása a következő generációk számára. Kecskemét mindig élen járt a Rákóczi hagyományok őrzésében, a nagyságos fejedelem emlékének, a Rákóczi-szabadságharc történetének a megőrzésében. Kecskeméten napjainkban szinte minden ünnepségen és megemlékezésen felcsendül a tárogató hangja.

Rákóczi Ferenc a hazája függetlenségének a kivívását, a magyar szabadság helyreállítását jelölte élete fő céljául. Ő is rendi társadalmat akart megvalósítani, de szélesebb társadalmi háttérrel. Udvari, majd Gazdasági Tanácsot hozott létre. A kuruc hadsereg létszáma meghaladta a hetvenezer főt. Az igaz, hogy a kuruc haderő nem nyert egyetlen ütközetet sem a császáriak ellenében, de a portyázásokban és rajtaütésekben sikereket értek el. Rákóczi nyolc évig vezette a szabadságharcot. Nem rajta múlt, hogy végülis elbukott a nemes küzdelem.

Rákóczit és a kuruc szabadságharcot a magyar nemzet sohasem felejtette el. Könyvtárnyi irodalom foglalkozik a nagyságos fejedelemmel és az általa vezetett szabadságharccal. Kecskeméten utca, városrész,

tanintézet, szobor, dombormű, patika is őrzi a nevét.

E sorok írója kötetbe foglalta Kecskemét történetét a Rákóczi-szabadságharcban, amit 2021-ben magánkiadásban megjelentetett.

A beszéd elhangzását követően Ádám Andrásné, Székelyné Kőrösi Ilona és Kenyeres alezredes koszorút helyezett el a Rákóczi domborműnél.

Nemeskürty István Tanárképző Kar létesül a Nemzeti Közszerológati Egyetemen

Deli Gergely rektor szerint az egyetem olyan tanárokat szeretne képezni, akik a pályát igazi élethivatásnak tekintik.

A Nemzeti Közszerológati Egyetem feladata a magyar állam működtetésében legfontosabb szerepet vállaló szakemberek képzése, a tanári pálya pedig éppúgy ennek a közszerológatnak a része, mint az egyetem által oktatótt többi hivatás. Azért Nemeskürty Istvánról nevezzük el a tanárképző kart, mert szükség van a példaképekre. A tanárképzés területén Nemeskürty tanár úr, Széchenyi-díjas és Kossuth-nagydíjas író, irodalom- és filmtörténész testesítette meg munkásságában legjobban az igazságot és a szépséget, hiszen szépprózai igényességgel írta a tudományos műveit. Ezért váltak népszerűvé a történelmi munkái, amelyekben a tárgyi igazságot tudta egyesíteni a gyönyörű szépprózai stílusával. E névadással tisztelgünk a M. Kir. Bolyai János Honvéd Műszaki Akadémián 1944. november 15-én felavatott folyamőr tiszt, valamint az általa képviselt értékek előtt.

Beküldte Nagy László Gerő ny. ezredes, a HOHE alelnöke

Huszár András jelentései Nagykanizsáról, hagyományörző és nemzetmentő tevékenységéről

Március 20.-án került sor hadtörténeli előadásomra a nagybajomi Gyergyai Albert Városi Könyvtárban. Nagy öröm volt, hogy beszélhettem Somogy vármegye legkiválóbb II. világháborús hőseiről, a Magyar Tiszti Arany Vitézségi Éremről és azokról a rendkívüli katonatiszterokról, akik részére ezt adományozták.

Természetesen szóba került a város egyik híres szülötte is, Bozsoki János rohamtüzér hadnagy, aki a tordai csata során tanúsított hősiességével érdemelte ki az említett kitüntetéset, amely eszmei értékét mutatja az a tény is, hogy a II. világháború során mindössze 22 magyar és 1 német katonatiszternek ítéltek oda.

Egyéb helytörténeli vonatkozása is volt az előadásomnak, hiszen Deák Varga Józsefről, Józsi bácsiról is beszéltem, aki Nagybajom kulturális életének meghatározó alakja volt. Nevéhez fűződött a Sárközy István Helytörténeli Kiállítóhely létrehozása és gondozása, de grafikusként, heraldikusként, műgyűjtőként és restaurátorként is komoly érdemeket szerzett. Nagy tehetséggel és nagy tudással megáldott igazi polihiszter volt.

Köszönöm Pirka Mátyásnak, Nagybajom város polgármesterének a meghívást, valamint Horváthné Kelemen Bettinának, a Nagybajomi Kulturális Intézmény, Művelődési Ház és Könyvtár intézményvezetőjének és munkatársának a segítséget.

A következő előadásom Kaposváron lesz, április 17.-én. Az említett nap igazán mozgalmasnak ígérkezik, hiszen reggel még előadóként, este pedig már szervezőként kell helyt állnom.

Ui.: 2023. december 2-án avattuk fel Marjay Tamás huszár hadnagy emléktábláját Pápateszér községben.

Vitéz nemes Molnár László főhadnagy emléke előtt tisztelegtünk Nagykanizsán

A Hadak útján hadtörténeti előadás-sorozat részeként április 24.-én Pozsgay Gyula grafikus és Dr. Pozsgay Péter tartalékos főhadnagy v. nemes Molnár László főhadnagról mesélt, aki 25 igazolt légi győzelmével az egyik legeredményesebb magyar vadászpilóta volt a II. Világháborúban.

A délelőtti diákelőadáson egy élő történelemóra keretében a Batthyány Lajos Gimnázium és a Zrínyi Miklós Általános Iskola tanulói, a Zsigmondy Vilmos Technikum kadétjai, valamint kísérőtanáraik tudhattak meg többet a mindössze 23 éves korában hősi halált halt vadászpilótáról. Izzó hazaszeretete és rendkívüli bátorsága követendő példaképpé teszi őt a mai fiatalok számára is.

Ezt követően a szervezők városnézésre invitálták az előadókat, melynek során felkeresték Nagykanizsa nevezetes hősi emlékműveit és a Tatabányáról, illetve Sopronból érkező vendégeknek alkalma nyílt megismerkedni a helyi gasztronómiával is.

Egy podcast interjú színesítette még a napot, amely utolsó felvonása a 18 órakor kezdődő előadás volt. Ennek során Dr. Pozsgay Péter bemutatta a kiváló vadászpilóta életét gyermekkorától kezdve egészen addig a pillanatig, ameddig a keleti frontra került. Számos vetített fotó és szüleinek, valamint kiképzőjének írt levele segített abban, hogy a háborús hős mellett a hús-vér embert is megismerhessék az érdeklődők.

Pozsgay Gyula több képregény kötetet is jegyez, amelyek a második világháborúban játszódnak. A nagyapja rendkívüli légiharcát megörökítő „Az Öreg Tigris”, valamint a vitéz nemes Molnár László főhadnagy életéről szóló „Az ifjú Oroszlán” nem csak hazánkban, de például Franciaországban is nagy sikert aratott. Rajzai elkészítéséhez komoly kutatásokat végzett, hiszen mindig arra törekszik, hogy a legapróbb részlet is pontos legyen. Ennek köszönhetően hatalmas tudással rendelkezik a második világháborúban használt bombázókról, illetve vadászgépekről, amely tudását szívesen megosztotta a hallgatósággal, a laikusok számára is világos, közérthető módon.

A magyar vadászpilótáknak az esetek döntő többségében hatalmas túlerővel kellett megküzdeniük, de bátran vállalták a harcot és újra meg újra szembenéztek a rájuk leselkedő veszélyekkel. Ennek még nagyobb jelentősége lett, amikor a harcok elérték Magyarország területét, így már a szülőföld védelmében repültek. Tisztában voltak vele, hogy minden egyes általuk lelőtt szövetséges bombázóval és vadászgéppel az ellenséget gyengítik és magyar életet óvnak meg. Dr. Pozsgay Péter részletesen elmesélte vitéz nemes Molnár László utolsó bevetését, amelyről sajnálatos módon nem tért vissza. Hősi halála pillanatában ő volt a legeredményesebb magyar vadászpilóta; posztumusz a Magyar Tiszti Arany Vitézségi Érmel adományozták részére, amely kitüntetést mindössze 22 magyar és 1 német katonatiszt érdemelt ki a második világháborúban.

Ezt követően Pozsgay Gyula a szemben álló felek céljait ismertette. A magyar és német vadászrepülőgépek elsődleges célpontjai a szövetséges bombázók voltak. Ennek megfelelően komoly tüzerőre volt szükségük, amelyet a 30 mm-es gépágyújuk biztosított számukra. Ebből már néhány jól irányzott lövés is elegendő lehetett egy négymotoros nehézbombázó lelövéséhez. De persze ezt a gyakorlatban közel sem volt egyszerű kivitelezni, hiszen a bombázók maguk is komoly tüzerővel rendelkeztek, ráadásul ott voltak még az őket kísérő vadászgépek. Ezek fegyverzete javarészt géppuskákból állt, melyek elegendőnek bizonyultak ahhoz, hogy komoly károkat okozzanak a támadó magyar és német vadászgépekben.

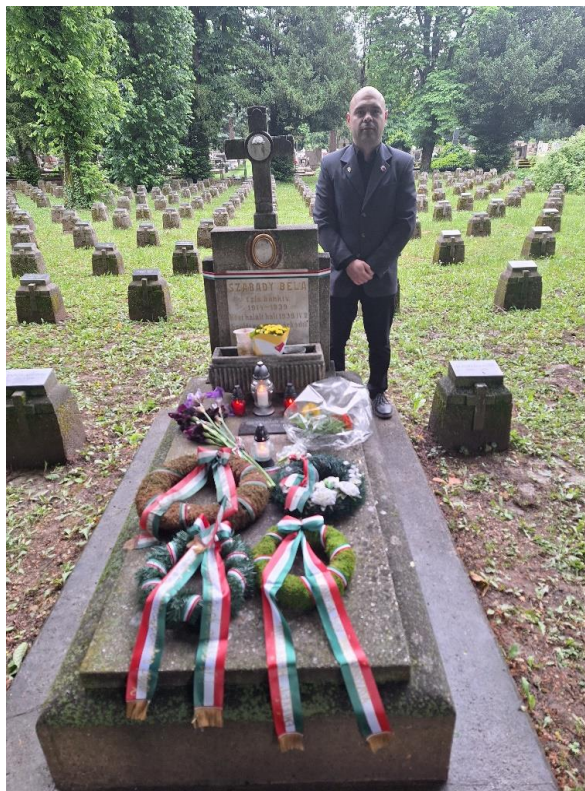
Egyenlőtlen küzdelem volt, de a magyar pilóták esküjükhöz híven harcoltak, „A hazáért mindhalálig”! Rendkívül érdekes előadást hallhattak a jelenlévők, akik hosszas tapssal jutalmazták az előadókat. Végül kötetlen beszélgetés vette kezdetét, valamint számos példány talált gazdára Pozsgay Gyula képregény kötetéből, amelyet az alkotó nem csak dedikált, de kérésre szívesen illusztrált is. Elérhető volt ifjabb Sarkady Sándor „Oroszlán a pumák között” című könyve is, amely vitéz nemes Molnár László főhadnagy életét mutatja be.

Ezúton is szeretnék köszönetet mondani Pozsgay Gyulának és Dr. Pozsgay Péternek, amiért ellátogattak Nagykanizsára és két igazán emlékezetes előadást tartottak. Nagyon hálás vagyok Benke Dánielnek és Oswald Gábornak, akik ezúttal is mindent megtettek a rendezvények sikeréért, továbbá Somogyvári Csabát

szeretném még kiemelni, hiszen az ő önzetlen támogatása nélkül nem valósulhattak volna meg az előadások.

Dr. Pozsgay Péter gondolatával zárom soraimat, „*Mindgyik Puma pilóta hibetetlen hős volt!*”.

Május 8.-án a Tripammer utcai temetőben pedig vitéz Szabadi Béla őrmester sírja előtt hajtottunk közösen fejet. Nagykanizsa bátor fia 1939. áprilisában halt hősi halál Kárpátalja visszavétele során. Földi maradványait hazaszállították és a város által biztosított díszsírhelyen helyezték örök nyugalomra. Rendkívüli bátorságáért és önfeláldozásáért posztumusz a Magyar Arany Vitézségi Érmel adományozták neki, amely kitüntetés rangját jelzi, hogy mindössze 40 magyar katona érdemelte ki a második világháború éveiben. Közülük ketten voltak Zala vármegyei illetőségűek, Szabadi Béla mellett Pataky – született Pilipár – Dezső.

Huszár András vitéz Szabadi Béla őrmester sírja előtt, Nagykanizsa

Emléktábla avatás - hadtörténeti előadás - leszármazottak találkozója - Nagykanizsa, 2024. május 15.

„Mindeniütt a legelsők között is az elsőek voltak az összes harctereken fegyelem, harcratermettség, kitartás és vitézség tekintetében...” (Szurmay vezérezredes)

Komplex rendezvénysorozattal tisztelegtünk az első világháborúban Arany Vitézségi Éremmel kitüntetett Zala vármegyei hősök emléke előtt.

17 órakor a nemzeti imádságunk eléneklésével vette kezdetét a tiszteletükre készült emléktábla ünnepélyes átadása a Nagykanizsai Piarista Iskolában. A megemlékezni vágyókat az esemény egyik társszervezője, Fülöp András főtörzsőrmester köszöntötte, aki történész és hadszíntérkutató is. Ez alkalommal konferansziéként állt helyt és rövid áttekintést nyújtott az Arany Vitézségi Érem, illetve a Vitézi Rend történetéről.

Ezután **Böszörményi Géza**, a Nagykanizsai Piarista Iskola igazgatója szólt a jelenlévőkhöz és kiemelte, hogy az intézmény számára mennyire fontos az a történelmi örökség, amelyet azáltal hordoznak, hogy az

épület falai között egykor a császári és királyi 48. gyalogezred laktanyája működött. Méltán lehetnek rá büszkék, hogy néhány emberöltővel ezelőtt olyan kiváló katonák töltötték itt mindennapjaikat, akik a nagy háború során akár az életüket is feláldozták a hazájukért és a bajtársaikért.

A következő beszédet vitéz lovag **Kovács Jenő** a Vitézi Rend Vas-Zala vármegyei törzskapitánya tartotta az egybegyűltek, aki egy nagyívű történelmi áttekintés során méltatta a magyar katona áldozatvállalását. Kiemelte, hogy nemzetünk soha nem hátrált meg, ha veszély fenyegette, hanem mindig bátran harcolt.

Ezt követően Igazgató atya megáldotta az emléktáblát majd koszorút helyezett el a Zalai Lokálpatrióta Egyesület. A jelenlévők közösen elénekelték a Szózatot, végül a Takarodó dallamai csendültek fel.

Az esemény katonai jellegét a Honvéd Hagyományőrző Egyesület Zala vármegyei szervezetének tagjai, a vitéz Nagy Sándor nevét viselő 48. Területvédelmi Zászlóalj tagjai és a Nagykanizsai SZC Zsigmondy Vilmos Technikum lelkes kadétjai adták.

A résztvevők ezután átvonultak a Halis István Városi Könyvtár Kálvin téri főépületébe, ahol Benke Dániel, az intézmény csoportvezetője már mindent előkészített a soron következő hadtörténelmi előadáshoz.

Köszöntőmben méltattam azokat, akik segítségével nem valósulhatott volna meg a rendezvény majd röviden bemutattam az este két előadóját.

Fülöp Andrást hallhatták először az érdeklődők, aki az Arany Vitézségi Érem történetéről mesélt, illetve azokról a zalai hősekről, akik kiérdemelték azt. Szóba került a Vitézi Rend is, amely szervezet soraiba fogadta ezeket a bátor katonákat. Mesélt hosszú évek óta zajló kutatásairól, amelyek azt a célt szolgálják, hogy minél többet lehessen megtudni a hősök életéről. Ebben nagyon fontos szerepet játszik leszármazottaik felkutatása, hiszen ők azok, akik hűen őrzik és ápolják hős felmenőjük emlékét. Az előadó vitéz Kárpáti József huszár főtörzsőrmester példáján keresztül mutatta be, hogy hogyan is zajlik egy ilyen kutatás és milyen nehézségeket kell legyőzni a siker érdekében.

Őt követte **Szekér Imre Tibor** had- és helytörténet kutató, aki közel 16 éve töretlen lelkesedéssel kutatja a császári és királyi 48. gyalogezred történetét. Több felmenője is ebben az alakulatban harcolt és halt hősi halált így valóban szívügye a dolog. Időt, energiát és pénzt nem sajnálva igyekszik többet megtudni az alakulat katonáiról, így azokról a hősekről is, akik kiérdemelték az Arany Vitézségi Érmét.

Nyolc ilyen katona életútját mutatta be, különös hangsúlyt fektetve hőstetteik ismertetésére, amivel kiérdemelték a kitüntetést. Mindannyian kivételes bátorságról és önfeláldozásról tettek tanúbizonyságot a harcban, sok esetben vérüket vagy életüket is áldozták a csatamezőn. Az előadó ezeket egészítette ki személyes és sok esetben megindító történetekkel. Kiemelte, hogy mennyire fontos, hogy a civilek is kivegyék a részüket a hőskultusz ápolásából és a hadisírgondozásból, ezáltal az elfelejtett hősök visszakerülhetnek szűkebb közösségük kollektív tudatába.

égük kollektív tudatába.

Az idők folyamán két vaskos kötetet is kiadott már az alakulatról és tervei szerint ősszel a sorozat harmadik tagja is megjelenik majd. Előkészületben van továbbá egy másik könyve is, amelyben azon Zala vármegyéből származó haditengerészek életútját mutatja majd be, akik az Osztrák-Magyar Monarchia hadiflottánál teljesítettek szolgálatot.

Az előadásokat követően lehetőség nyílt arra, hogy érdeklődők megtekintsék **Gredics Péter** hagyományőrző egyenruha-és fegyver gyűjteményének egyes darabjait.

Végül kötetlen beszélgetés vette kezdetét, amely során meg lehetett szólítani a hősök jelen lévő leszármazottait, és megnézni az általuk féltve őrzött, hős felmenőjükhöz köthető fotókat, dokumentumokat és kitüntetéseket.

Ezzel a programmal zárult számunkra az idei tavasz.

Most nyári szünetre vonulunk, de terveink szerint szeptemberben visszatérünk a „Hadak útjára” és újabb kiváló előadókkal és érdekes témákkal folytatjuk majd a sorozat.

Dicsőség a hősöknek!

Guba István ny. á.ezredes: Hőseinkre emlékeztünk Mosonmagyaróváron az ÖKB féltoronyi osztrák bajtársakkal

---

Iovag Kenyeres Dénes nyá. Alezredes: Hősök Napja megünneplése Kecskeméten

Kecskemét Megyei Jogú Város Önkormányzata és a Honvéd Hagyományőrző Egyesület Kecskeméti Területi Szervezete 2024. május 26-án közös megemlékezést és koszorúzást szervezett a Magyar Hősök Napja alkalmából, a Deák Ferenc téren álló második világháborús Hősi Emlékműnél.

A Himnuszt követően Gáldonyi Sándor őrnagy, a Magyar Honvédség Katonai Igazgatási és Központi Nyilvántartó Parancsnokság kecskeméti 13. Kegyeleti és Nyilvántartó Iroda vezetője mondott ünnepi

beszédet. A szónok kiemelte a Hősök Napja kialakulásának körülményeit. Már az I. világháború idején különböző javaslatok születtek a hősokról történő méltó megemlékezés fontosságáról. 1917-ben és 1924-ben törvényben szabályozták, hogy legyen május utolsó vasárnapja a Hősök Napja, majd a kommunizmus után a 2001. évi 43. törvény értelmében ismét ünnepként tekinthetünk május utolsó vasárnapjára.

Gáldonyi őrnagy emlékező beszédében méltatta ezeréves államunk honvédőinek bátorságát, hősiességét és áldozatvállalását. A vérzivataros évszázadok során sok százezren haltak hősi halált a magyar haza védelme és a függetlensége megtartása érdekében. -A beszéd után koszorúzás következett. Kecskemét önkormányzata képviselőjében dr. Fekete Gábor, Lévai Jánosné, Szammer László, a Történelmi Vitézi Rend nevében vitéz Tiszavölgyi István törzskapitány, vitéz Vörösváczy Csaba székkapitány, vitéz Boksa Éva, a Hadigondozottak Kecskeméti Szervezete képviselőjében Langó József ny. százados, a HOHE és az 1956 Magyar Nemzetőrség Kecskeméti Parancsnokság nevében lovag Kenyeres Dénes ny. alezredes, Szentgyörgyi Tibor Viktor és Rózsa Zoltán nemzetőr, őrnagy helyezték el koszorút a hősi emlékmű talapzatára. A Szózat zárta a rendezvényt. Közreműködött Szabó Sándor tárogatóművész.

A megemlékezés a kecskeméti Református Temetőben lévő Hősök Emlékművénél folytatódott. Zombory István köszöntötte a jelenlévőket. A Himnuszt követően Hegedűs Zoltán, a Kecskeméti Katona József Nemzeti Színház művésze egy költeményt szavalt el. A Református Gimnázium fiú-kamarakórusa Jámbor Zsolt vezényletével Dél-alföldi katonadalokat adott elő. Varga Nándor református elnök-lelkész szólt az emlékezőkhöz. Az ige hirdetés és beszéde után áldást osztott.

Az ünnep szónoka Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke volt. Nagyon szép hasonlattal indította gondolatait a katonaszobor előtt. Megkérdezte, vajon hogy köszönne az itt látható katona? Bizonyára mondaná, hogy Béke Veletek! S talán a családjára, a falujára, a bajtársaira és a hazájára gondolna. A szónok kiemelte, hogy a két világháború közötti időszakban az egyik legjelentősebb ünnep volt a Magyar Hősök Napja.

Sajnos azonban, szovjet nyomásra a II. világháborút követően eltörölték. Csak a rendszerváltozást követően lehetett ismét szabadon emlékezni a magyar katonahősökre és a háborúk áldozataira. A tiltás idején az egyházakban, a családokban, s különböző egyesületekben azonban többször felidéztek a hősi halált halt katonák nagyszerű és örökre maradandó alakjait és dicső tetteiket.

Lezsák Sándor beszédét követően a megemlékezésen megjelent pártok, intézetek, egyesületek képviselői helyezték el koszorúikat a hősi emlékmű előtt.

A Református Gimnázium diákjai pedig egy-egy szál virágot raktak le a szobor körül nyugvó hősi halált haltak sírhantjaira. Itt is a Szózat zárta az emlékezést. Az ünnepség fényét emelte a hódmezővásárhelyi Honvéd Zenekar közreműködése.

Szalay-Bobrovniczky Kristóf: Mi, magyarok békét akarunk!

A magyar honvédelmi miniszter beszédet mondott a magyar Hősök Emlékünnepé alkalmából tartott megemlékezésen a Fiumei úti sírkertben, az 52-es hősi parcellánál A magyar honvédelmi miniszter azt kérte, fogadjuk meg: a magyarok többé nem fognak idegen érdekekért háborúba menni. 2024. május 26. MTI/Purger Tamás

A hősök adósai vagyunk, de ezt az adósságot nem elsősorban emlékművekkel kell megfizetnünk, hanem azzal, hogy megvédjük mindazt, amiért az életüket adták: a szabad és a sorsáról maga döntő Magyarországot.

Az ünnepségen állami, önkormányzati és civil szervezetek helyezték el a megemlékezés virágait. Tartozunk minden magyarnak azzal, hogy nem vesszük értelmetlen, elkerülhető, mások érdekeiért vívott

háborúkba őket. Tartozunk minden magyarnak – azoknak is, akiknek örökösei vagyunk, és azoknak is, akik utánunk jönnek – azzal, hogy megmaradjunk és megvédjük magunkat – Nehéz, háborús időket éltek, amikor báró Abele Ferenc, a vezérkar ezredese 1915-ben megírta levelét gróf Tisza Istvánnak. A hazáért elesett hősök előtti tiszteletadásra akarta felkérni a nemzetet, az emberek pedig értették szándékát, és a hősi emlékműveket közadakozásból állították fel.

Az emberek tudták, hogy az emlékmű az övék, az ő családtagjaik, rokonaik, barátaik, ismerőseik, szomszédaink szerepelnek rajta – mondta a miniszter, hozzátéve, ez a kötelék, az emlékezés köteléke a két háború közti Magyarország egyik legerősebb összetartó ereje volt. Megjegyezte: a kommunista diktatúra leértékelte az első világháborút és a hazáért meghozott áldozatokat, a rendszerváltoztatás egyik fontos szimbóluma volt az emlékművek megújulása, amelyekre rákerülhettek a második világháború hősei és áldozatai is.

A hősök napjának az ezredfordulón történt törvénybe iktatása azt jelentette, hogy az ország újra megemlékezik hőseiről, és újra megbecsüli azt az évezredes utat, amelyet katonáink a haza védelmében bejárnak – közölte a honvédelmi tárca vezetője. Kiemelte: a hősök adósai vagyunk, nélkülük ma nem lennénk itt, és akinek van múltja, annak mindenekelőtt jelene van: tudják, kik ők, honnan jöttek, és van fogalmuk arról, mit kell tenniük a világban – fogalmazott.

Akiket nem érdekel a múlt, akik végképp eltörlik a múltat és a soha meg nem érkező szebb jövőbe költöznek, miközben pokollá teszik a jelent, nem értik, mert nem akarják megérteni azt, hogy összetartozunk. Ennek ellenére ez az ország ad otthont nekik is, mert van. Van, mert voltak, akik hajlandók voltak küzdeni érte ezer és egyszáz éven keresztül

A miniszter szerint a 20. század történetét átlapozva látható, hogy azok a politikusok, akik elég ostobák, hogy háborúról álmodjanak, és az emberek és a katonák józan hangját nem hajlandók meghallgatni, sosem hoznak jó döntéseket.

Innen, a hazáért meghalt hősök sírja mellől üzenjük nekik: mi, magyarok nem akarunk háborút, mi békét akarunk, nem halott hősöket, hanem élő férfiakat, férjeket és családapákat akarunk. Magyarországról csak Magyarországon lehet meghozni a döntéseket, háború és béke kérdésében csak mi, magyarok dönthetünk.

Beküldte Nagy László Gerő ny. ezredes, a HOHE alelnöke

A NÉVTELEN HŐSÖK EMLÉKMŰVE a Ludovika előtt. Horvay János szobrászművész alkotását 1924. május 25-én leplezték le a Ludovika Akadémia előtti téren. Három lépcsőre helyezett kőfalon koporsó, előtte Hungária ülő alakja, aki karjában elesett katonát tart. A felirat a koporsón: „Névtelen hőseinknek 1914-1918”.

Az I. Világháborúban elesett hősök kegyeletének nagy ünnepe volt ez az alkalom, melyen a kormányzó, a miniszterelnök, a külügyminiszter, a honvédelmi miniszter, a vallásügyi és közoktatási miniszter is megjelent. Később „A Világháborúban elesett magyar tisztek emlékművét” avatják fel az Orczy kertben, közvetlenül a tó mellett. A már tomboló II. Világháború viharában faragta nemes harashti kőbe Horvay János szobrászművész a hős katonaorvos élete utolsó pillanatát, s ötven év telt el a felavatástól, amikor 1992-ben, a rendszerváltás után először, újra megemlékezhetek az I. és II. Világháború több száz orvos hősi halottjáról. Az 1925. évi XIV. törvény május utolsó vasárnapját emlékünneppé, Hősök Napjává nyilvánította. Ezt megerősítette 2001. áprilisában a magyar hősök emlékének megőrkítéséről hozott törvény. „A hősök emlékműve” a kommunizmus alatt eltűnt, majd felújítva 1993-ban került vissza a helyére. Keleti oldalára Eszenyi László adományából felkerült Domonkos László bronz reliefje, amely először állít emléket köztéren Budapesten a II. Világháború katona hőseinek. (Nagy László Gerő ny. ezredes összeállítása)

A Száznapos Ünnepség

A hagyományosan a tisztavatást száz nappal megelőzően tartandó Száznapos Ünnepség célja a bajtársi összetartozás szellemének erősítése, valamint a „Ludovikás” hagyományok és szokások ápolása. A magyar katonai örökség történelmi szellemiségét követve, az egykori Magyar Királyi Honvéd Ludovika Akadémia épülete előtt rendezte meg a Nemzeti Közszerződési Egyetem Hadtudományi és Honvédtisztképző Kara a végzős honvéd tisztjelöltek életében mérföldkőnek számító Száznapos Ünnepséget.

A Ludovika Fesztivál részeként megtartott eseményen Böröndi Gábor vezérezredes, a Honvéd Vezérkar főnöke leszögezte, hogy a Magyar Honvédség jelenleg történetének legnagyobb átalakításán megy keresztül, és ebben az átalakuló szervezetben a leendő tisztokra az a feladat vár, hogy a 21. századi Magyar Honvédséget vezessék.

„Önök a legnehezebb hivatást választották, de tisztte, vezetővé kell válniuk. Száz nap múlva ezeknek az altiszteknek önök adnak majd parancsot. Ma alakzatban közlekednek, száz nap múlva önök vezetik az alakzatot” – mondta.

A vezérkar főnöke hangsúlyozta: soha nem volt annyira szükség felkészült, elkötelezett tisztokra, mint most. Felhívta a tisztjelöltek figyelmét a vizsgák jelentőségére, és arra, hogy száz nap múlva a nemzet főterén hadnagyokká, és egyben vezetőkké fognak válni.

Schmittné Makray Katalin zászlóánya köszöntőjében úgy fogalmazott: Ludovikás család büszke sarjaként tudja, hogy ludovikás katonának lenni életforma. A haza szolgálata nemes és fenséges feladat, az egyik legszebb és egyben a legnehezebb hivatás. Egyfajta védjegy, rang, hitvallás és büszkeség.

A zászlóánya azt üzenté a végzős tisztjelölteknek, hogy életük legyen olyan példa, amelyet büszkén hagynak örökül gyermekeiknek és unokáiknak.

Az ünnepi beszédekét követően elismeréseket adtak át. A Bolyai Vándorkardot Nock Gergő hallgató zászlós, a Bolyai Díszőrt Deák Anna Éva hallgató zászlós a Ludovika Emlékkardot Méhes Roland hallgató zászlós kapta. A Kossuth Díszőrt Fülöp Réka hallgató zászlós, a Repülő Díszőrt Sipos Örs Lehel hallgató zászlós, a Kvasz András Repülő Díszőrt Jelen Bálint Balázs hallgató zászlós, a Szent László-díjat Terjék Levente hallgató zászlós vehette át. A Hadik András Tanulmányi Vándordíjat 2024-ben az állami légközelekedési alapképzési szak katonai repülésirányító szakirány légvédelmi irányító modul IV. évfolyamos tanulócsoportja részére adományozta a kar vezetése.

„Büszke vagyok az elismerésben részesült honvéd tisztjelöltekre, köszönöm nekik, hogy megmutatták azt, hogy nincs lehetetlen és példát mutattak társaiknak az elmúlt évek alatt” – fogalmazott Lippai Péter dandártábornok, a Hadtudományi és Honvédtisztképző Kar dékánja. A végzős honvéd tisztjelöltekhez szólva hangsúlyozta, hogy átlagon felüli tudásban részesülnek az egyetemen. Ugyanis a hallgatók nemcsak a katonai szakterület egészét lefedő alapismeretekkel rendelkeznek, hanem a tanszékeken folyó innovációs és kutatás-fejlesztési projekteknek köszönhetően a jövő technológiai és annak alkalmazási lehetőségei sem idegenek már számukra.

Az ünnepségen részt vett Apáti Zoltán dandártábornok, a Honvéd Vezérkar Összekötő Iroda vezető főreferense, Szücs Péter ezredes, a Magyar Honvédség Ludovika Zászlóalj parancsnoka valamint az egyetem és a karok vezetői.

Szöveg: Németh-Zsolt Agnieszka. Beküldte: Nagy László Gerő ny. ezredes, a HOHE alelnöke

És egy utolsó képsorozat... (Összeállította Borbás Erzsébet)

Nagy László, Borbás Erzsébet

Az MHBK-emléktábla

Dr. Tóth Gergely kp. vezető

Az emlékmű előtt

A résztvevők

Nagy László koszorúz

Az egykori Ludovika Akadémia

Az MHBK emléktábla-avatás képei, 2023. október 13.

HALÁLOZÁS

-Forrai Levente, torontói csoportunk vezetője jelentette, hogy elhunyt a Délvidékről származó **Vinczer Péter**. Hűséges olvasónk volt, akinek több írása is megjelent lapunkban. Szintén Torontóban elhunyt **Demjén Albert** olvasónk. Családjaiknak részvétünk, a Jóisten nyugosztalja őket.

RÖVID HÍREK, KIEGÉSZÍTÉSEK

-Pintér Kornél, a Magyar Vidék Országos 56-os Szervezet országos elnöke jelentette, hogy Szervezetük és „Az 56-os Forradalom és Szabadságharc Emlékéért” Alapítvány **2024. június 5-én Béresi Ákos történész „A gyanú árnyékában - A keletnémet és a magyar állambiztonság tevékenysége a Balatonnál (1963-1989)”** c. kötetének előadással egybekötött bemutatóját rendezte az Arácsi Népház és Kiállítóházban.

Hadak Útján – a harmadik legrégebbi folyamatosan megjelenő magyar sajtótermék a Kárpát-medencén kívül